

Arrest

nr. 84 993 van 20 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 juli 2012 houdende de nietigverklaring van een visum type C.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juli 2012 om 11 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SOUDANT die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. VAN DE VELDE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij kwam op 16 juli 2012 aan op de luchthaven te Zaventem met vlucht SU256Y uit Moskou. Zij beschikte over een geldig Armeens paspoort voorzien van een visum type C. Er werd door de met grenscontrole belaste diensten evenwel vastgesteld dat verzoekende partij niet in het bezit was

van documenten die het doel van haar voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven en zij tevens onvoldoende middelen van bestaan bij zich had.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 16 juli 2012 de beslissing tot terughrijving en de beslissing tot nietigverklaring van het visum waarover verzoekende partij beschikte. De beslissing tot nietigverklaring van het visum, die verzoekende partij dezelfde dag ter kennis werd gebracht, vormt in voorliggende zaak de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

De Raad wijst erop dat artikel 43, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat betreft de vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, moet worden geduimd dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dat zij integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel. Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient ook rechtstreeks voort te vloeien uit de bestreden beslissing.

Verzoekende partij stelt allereerst dat indien de bestreden beslissing niet wordt geschorst zij haar zoon niet zal kunnen vervoegen en zij zich niet, samen met hem en eventueel vanuit een derde land, naar Spanje zal kunnen begeven voor een toeristisch verblijf. Zij legt ook een stuk voor waaruit kan afgeleid worden dat in Spanje een appartement gehuurd werd. Het feit dat verzoekende partij niet de mogelijkheid zou krijgen om de volgende dagen een familielid te bezoeken en een toeristisch verblijf geen doorgang kan vinden kan echter niet als moeilijk te herstellen worden beschouwd (cf. RvS 19 december 2003, nr. 126.668). Contacten met familieleden kunnen immers op een latere datum plaatsvinden en kosten die verbonden zijn aan het feit dat een vakantie geen doorgang kon vinden kunnen vergoed worden mits een vordering tot schadeloosstelling (cf. RvS 20 juli 2003, nr. 121.795).

Daarnaast zet verzoekende partij uiteen dat zij *“omwille van de invoering van de nietigverklaring van haar visum in het VIS”* niet meer in de mogelijkheid zal zijn om binnen een redelijke termijn een nieuw visum te verwerven voor de hele Schengenzone of dat dit in elk geval extreem moeilijk zal worden. Zij licht toe dat zij op die wijze voor een onbeperkte periode dreigt beroofd te worden van de mogelijkheid om haar familie, waaronder haar zoon die legaal in België verblijft, te bezoeken en dat dit niet in overeenstemming is met wat bepaald is in artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). In dit verband moet echter worden aangegeven dat niet blijkt dat verwerende partij verzoekende partij heeft geregistreerd in een databank overeenkomstig de bepalingen van de verordening nr. 810/2009 van het Europees parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de visumcode). In de veronderstelling evenwel dat een dergelijke registratie, op basis van de bestreden beslissing, toch zou hebben plaatsgevonden, dan nog moet worden opgemerkt dat niet blijkt dat deze handeling tot gevolg heeft dat in de toekomst aan verzoekende partij geen visa meer zullen afgeleverd worden. Een

lezing van artikel 32 van de visumcode laat niet toe tot dit besluit te komen. Verzoekende partij kan trouwens indien haar in de toekomst een visum zou geweigerd worden tegen deze weigeringsbeslissing, overeenkomstig voormelde bepaling, in beroep gaan. Zij toont niet aan dat een degelijke beroepsprocedure in se niet volstaat om haar rechten te vrijwaren. Zij kan voorts niet dienstig verwijzen naar artikel 24, derde lid van de verordening nr. 1987/2006 van het Europees parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II), nu deze bepaling slechts voorziet in een signalering van personen aan wie eerder een niet-opgeschorte of niet-ingetrokken maatregel tot verwijdering, weigering van toegang of uitzetting is genomen *“die een verbod op binnenkomst of voor zover van toepassing, een verbod op verblijf behelst”*, wat in casu niet het geval is.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan verzoekende partij niet voorhouden dat de bestreden beslissing op zich tot gevolg heeft dat haar in de toekomst de mogelijkheid ontzegd wordt om haar relaties met familieleden die binnen de Schengenruimte wonen te onderhouden en haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent doordat haar door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde rechten in het gedrang gebracht worden. Verzoekende partij lijkt bovendien uit het oog te verliezen dat haar familieleden haar ook in haar land van herkomst kunnen bezoeken, zodat tevens geenszins blijkt dat enig door artikel 8 van het EVRM gegarandeerd recht in het gedrang is. Zij kan derhalve in voorliggende zaak geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen door te verwijzen naar deze verdragsbepaling. Los van de vaststelling dat verzoekende partij in gebreke blijft om een schending van enige bepaling van het EVRM aan te tonen, zodat niet blijkt dat er sprake is van een verdedigbare grief in de zin van artikel 13 van het EVRM, moet er voorts op worden gewezen dat zij de mogelijkheid heeft een beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing in te stellen en zij dus hoe dan ook over een effectief rechtsmiddel beschikt.

De door verzoekende partij aangehaalde rechtspraak doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, aangetoond werd.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. DE BOECK